

Η Eurostat έδωσε το «Ο.Κ.» για τα swaps

Η καγκελάρια της Γερμανίας κ. Άγκελα Μέρκελ εμφανίζεται έκπληκτη, ο πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ κ. Μπεν Μπερνάνκι αισθάνεται την ανάγκη να ζητήσει τη διενέργεια έρευνας και η Eurostat περισσότερο στοιχείο.

Αυτό που υποτίθεται πως αιφνιάζει και ερευνάται, αυτό που όλοι εμφανίζονται να αγνοούν είναι ένα από τα πιο πολύπλοκα, αλλά ταυτόχρονα και αρκετά συνηθισμένα χρηματοοικονομικά εργαλεία, τα περίφημα πλέον, swaps. Επειδή είναι πολύπλοκα, έχουν υψηλή προμήθεια και γι' αυτό τα διεκδικούν μετά πάθους όλες οι μεγάλες επενδυτικές τράπεζες. Επιπλέον, είναι συνηθισμένα γιατί στην Ε.Ε. χρησιμοποιήθηκαν ευρύτατα, προκειμένου να ξεπερα-

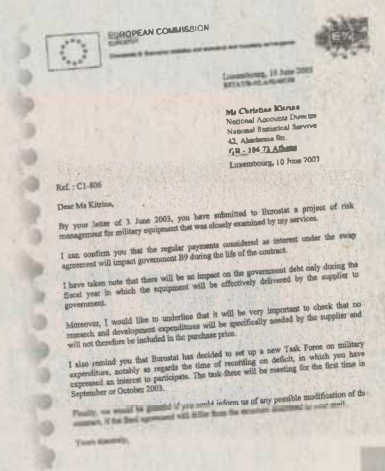
Το συγκεκριμένο εργαλείο πρωτοχρησιμοποίησε η Ιταλία, και από αυτή το «έκλεψαν» το Βέλγιο, η Ελλάδα και η Ισπανία.

στούν οι δημοσιονομικοί περιορισμοί του Συμφώνου Σταθερότητας. Το πιο γνωστό swap παγκοσμίως είναι πλέον αυτό που έκανε η Ελλάδα το 2001 με την Goldman Sachs, προκειμένου να καταλείψει στην περίοδο 2004 - 2013 την επιβάρυνση που είχε στο δημόσιο χρέος η ανατιμωσή του γιεν. Το είχε καταγγείλει το 2003 ως απόδειξη δημιουργικής λογιστικής, ο μετέπειτα υπουργός Οικονομίας κ. Γ. Αλογοσκούφης. Το ωραίο είναι ότι το swap του 2001 χωριά μπροστά στα swars που έκανε ο ίδιος ο κ. Αλογοσκούφης λίγα χρόνια αργότερα. Με αυτά που έγιναν επί υπουργίας του, το 2005, μεταφέρθηκαν δαπάνες για τόκους στο μέλλον, κρύφτηκε έλλειμμα άνω των 2 δισ. ευρώ και βγήκε η χώρα από την επιτήρηση. Αυτά τα swars θα άξιζαν μεγαλύτερης προσοχής, καθώς πρόκειται για masterpieces δημιουργικής λογιστικής.

Βεβαίως, swars δεν έκανε μόνο η Ελλάδα, ούτε τα έκανε αποκλειστικά με την Goldman Sachs. Και φυσικά δεν ήταν άγνωστα. Όχι μόνο στη σχετικά κλειστή κοινότητα των τραπεζικών στελεχών που ασχολούνται με σύνθετα χρηματοοικονομικά

Η Eurostat ήταν ενημερωμένη για όλες τις κινήσεις της ελληνικής κυβέρνησης για τα swars.

Το έγγραφο - ντοκουμέντο της Eurostat.

προϊόντα, αλλά ακόμη και στην ίδια τη Eurostat, που σήμερα περιμένει στοιχεία για τα ελληνικά swars, αν και σε αρκετές περιπτώσεις θα αρκούσε να ψάξει στα αρχεία της αλληλογραφίας της. Όπως προκύπτει από το έγγραφο που δημοσιεύει η «Κ» η Eurostat ενέκρινε τον Ιούνιο του 2003 ένα swap που έγινε για να εγγραφεί μέρος της δαπάνης για την

παραγγελία στρατιωτικού υλικού συνολικού ύψους 1,5 δισ. ευρώ στο χρέος επομένων ετών, κατά την παραλαβή, μαζί με το έλλειμμα. Η πράξη εμφανίστηκε ως swap επιτοκίου, μεταξύ του Δημοσίου και της Deutsche Bank. Η ελληνική κυβέρνηση ενημέρωσε για το swap την κοινοτική υπηρεσία και η Eurostat επιβεβαίωσε ότι μπορεί να γίνει. Αλλωστε, οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ γνωρίζουν ότι οι κυβερνήσεις αναζητούν swars που μπορούν να περάσουν από την κρησάρα της Eurostat και τέτοιες δουλειές τις παίρνουν όσοι έχουν «δοκιμασμένα» προϊόντα. Δηλαδή, μια τράπεζα που προτείνει στο ενδιαφερόμενο κράτος ένα swap που είχε «πουλήσει» νωρίτερα σε άλλο κράτος και πέρασε τον έλεγχο της Eurostat, έχει περισσότερες πιθανότητες να πάρει τη δουλειά, από μια άλλη που το προϊόν της είναι «πρωτότυπο». Επίσης, τις διαπραγματεύσεις με τη Eurostat ουσιαστικά τις κάνει η τράπεζα.

Η έγκριση από την ευρωπαϊκή στατιστική υπηρεσία συχνά αποτε-

λει προϋπόθεση για να κερδίσει τη συμφωνία. Μάλιστα λέγεται ότι για το συγκεκριμένο swap του εγγράφου, ζήτησε πληροφορίες από την Ελλάδα και άλλο κράτος - μέλος της Ευρωζώνης. Ωστόσο, όπως έγινε γνωστό λίγο αργότερα, τη δουλειά δεν την πήρε η Deutsche Bank, αλλά η Credit Suisse First Boston. Οι δουλειές είναι λίγες και ο ανταγωνισμός σκληρός. Σε αυτό τον σκληρό ανταγωνισμό μεταξύ των ξένων τραπεζών αποδίδουν κάποιιοι και το γεγονός ότι ο διεθνής τύπος θυμήθηκε αιφντως το παλιό ελληνικό swap του 2001. Στο στόχαστρο δεν βρέθηκε τόσο η Ελλάδα (άλλωστε δρυός πεσούσης...), όσο η Goldman Sachs επειδή έδωσε τη δυνατότητα στη χώρα μας να φαλκιδεύσει τα στατιστικά στοιχεία της.

Αλλωστε, η Eurostat ανακοίνωσε ότι το συγκεκριμένο swap, το οποίο απ' ό,τι λένε το είχε πρωτοχρησιμοποίησει η Ιταλία, και από αυτή το «έκλεψαν» το Βέλγιο, η Ελλάδα και η Ισπανία, πραγματοποιήθηκε σε μια περίοδο που δεν υπήρχαν σχετικοί κανόνες.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΡΑΣ

*Κλαυδία Μερκελ
28/2/10*